

Sygn. akt V CZ 30/07

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)
SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)
SSA Marta Romańska

w sprawie z powództwa A. R.

przeciwko R. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 kwietnia 2007 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 7 grudnia 2006 r.,

oddała zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w O. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego jako niedopuszczalną.

Z uzasadnienia tego orzeczenia wynika, że pozwany wniósł na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7 listopada 2006 r., oddalające jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego o odmowie zwolnienia od wpisu od apelacji, środek zaskarżenia nazwany zażaleniem kasacyjnym. Sąd Okręgowy potraktował ten środek zaskarżenia jako skargę kasacyjną i odrzucił ją, ponieważ postanowienie, od którego została ona wniesiona, nie należy do kategorii orzeczeń podlegających zaskarżeniu skargą kasacyjną (art. 398¹ § 1 k.p.c.).

W zażaleniu pozwany, zrzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych, art. 113 k.p.c., art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 45 w związku z art. 77 ust. 2 Konstytucji, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje stronie od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone postanowienie nie należy do żadnej z kategorii postanowień wymienionych w przytoczonym przepisie. Nie podlega zatem – jak trafnie uznał Sąd Okręgowy – zaskarżeniu skargą kasacyjną. Od tego postanowienia nie przysługuje również zażalenie do Sądu Najwyższego. Postanowienia wydane przez sąd drugiej instancji w wyniku rozpoznania zażalenia – w myśl art. 394¹ § 2 k.p.c. – nie podlegają bowiem zaskarżaniu zażaleniem. W konsekwencji podniesione w zażaleniu zarzuty, które zmierzają do podważenia zasadności odmowy zwolnienia skarżącego od opłaty od apelacji, nie mogą być przedmiotem kontroli Sądu Najwyższego.

Wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty od apelacji został rozpoznany z zachowaniem zagwarantowanego w Konstytucji dwuinstancyjnego trybu rozpoznania sprawy (art. 78 Konstytucji). Nie można zatem podzielić zarzutu skarżącego, że wyłączenie dopuszczalności zaskarżenia zakwestionowanego postanowienia skargą kasacyjną bądź zażaleniem do Sądu Najwyższego narusza art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 45 w zw. z art. 77 ust. 2 Konstytucji (por. uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r., III CZP 49/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 43).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).